

Mika Karhu
hakee kalat
vedestä
sukeltaen.

Pinnan alla

Mitä merkitsee paperimies meren
pohjassa? Ei välttämättä sen kummempaa,
kuin että kodisjokelainen Mika Karhu on
tullut hakemaan kalakeittoaineksia.

Teksti Mari Schildt Kuvat Vesa-Matti Väara

Kun pullea siika ui kohdalle, käydään lyhyt harppuunataistelu. Jos Ahti on Mika Karhun, 45, puolella, kalasta tulee laakis-ta väinaa.

– Niinkin on sattunut, että kun painan liipasinta, niin huomaa, että enpä sitten viittänyt pysyvä. Meni pelkäksi uhkailuksi, Karhu hymyilee.

Tasapuolisuuden vuoksi on kuitenkin sanottava, että evien nostaminen kohti pintaa ei juuri koskaan säästä Karhulle mieluisan kalan henkipoloista. Karhu on tällä hetkellä Suomen sukelluskalastuksen rankinglistalla kolmosena. Viime vuonna tuli SM-kisoista pronssia, sitä edellisenä vuonna kultaa. Veneellä tehty SM-sukelluskalastuskisa päättyi viime kesänä Karhun voittoon. Hän myös edustaa Suomea sukelluskalastuksen EM-kisoissa syyskuun alussa.

Päivävuoro hioi mestarin

Siviilissä Karhu on kuitenkin paperimies ja telahioja UPM:n Rauman paperitehtaalla. – Hion kunnossapidossa superkalanterin teloja pääsääntöisesti. Viimeiset kaksi vuotta olen tehnyt päivävuoroa. Parikymmentä vuotta vierähti vuorotöissä, hän kertoo.

Päivätyöt ovat mahdollistaneet Karhulle tiiviimmän panostamisen huippu-urheiluun. Vuorotöissä ollessaan kisoihin pää-

↑ Sukelluskalastus vaatii laajat keuhkot, painoilmat tai happilaitteita ei käytetä.

→ Kilpailuissa Mika Karhu pitää henkeä normaalisti 1–1,20 minuuttia per sukellus.

Ahven on arka, mutta utelias. Ensin tulevat pikkuiset. Jos ne eivät säiky, tulevat isoveljet ja lopulta isi ja äiti.

si, jos ne sattuvat osumaan pitkän vapaan kohdalle. Vähintään piti vuoroja vekslata.

Nyt miehen intoa painuu pinnan alle ihmettelee enää vaimo, eikä hänkään oikeastaan ihmettele.

– Hän on jo tottunut, Karhu myöntää.

Mitä sukelluskalastus sitten on? Laji ei ole tunnetuimmasta päästä. Karhu aloittaa selittämisen varusteista.

– Märkäpuku on ehdoton. Lisäksi tarvi-

taan sukat ja hanskat. Räpylöillä mennään eteenpäin. Maski ja snorkkeli ovat päässä.

Maskilla nähdään veden alla ja snorkkeli hengitetään. Painovyötä tarvitaan, koska se kumoo märkäpuvun nosteen. Painoilma- tai happilaitteita ei ole, vaan omat palkeet vedetään täyteen ja mennään niillä, hän kertoo.

Lisäksi tarvitaan poiju veneilijöitä varottamaan ja puukko sitä varten, ettei jäisi itse saaliiksi verkkoihin.

– Eipä niitä kaloja sieltä paljain käsin saa, vaan siihen tarvitaan harppuunaa. Kyllä minä tätä reilumpana pyyntitapani pidän kuin esimerkiksi verkkokalastusta. Siinä kun ei jää kalalle mahdollisuuksia. Lisäksi me pystymme valikoimaan saaliin. Jos tulee ahvenparvi, niin ei siitä pienimpiä ammuta, hän sanoo.

Kala jää aina saaliiksi, sillä pyydä ja päästä -tyyliä ei harppuunalla ole mahdollista harjoittaa. Kisojen ylimääräiset kalat jaetaan joko yleisölle tai viedään minkinrehuksi. Kisa voittoa se, joka on onnistunut kalastamaan eniten määrää aikaan mennessä.

Hengittämättä ja hiljaa

Kilpailuissa Karhu pitää henkeä normaalisti 1–1,20 minuuttia per sukellus.

– Jos on hyvä paikka, kyllä sen kahteen minuuttiin pystyy venyttämään. Mutta minun kuntoni ei anna myöden tehdä pitkiä

sukelluksia kovin montaa kertaa. Yhdessä kilpailussa kun tulee helposti sata sukellusta, hän kertoo.

Suomessa sukelluskalastajat sukeltavat noin kymmenen metrin syvyyteen.

– Turskan paluusta on merkkejä. Se viihtyy 20 metrin korvilla kivien alla. Sitä pitäisi vielä alkaa koittamaan näin vanhoilla päivillä, Karhu naurahtaa.

Vaikka runsaan minuutin hengentpidäys saattaa tuntua jo tarpeeksi ahdistavalta, vertailun vuoksi Karhu kertoo, että vapaasukellusta harrastavat painuvat jopa 30–50 metrin syvyyteen ilman happilaitteita, ja pidättävät henkeä neljäkin minuuttia aivan helposti.

Sukelluskalastuksessa ei sukella ympäriinsä, vaan mennään pohjaan ja ollaan liikumatta ja odotetaan, että kala tulee kohti.

– Ahven on arka, mutta utelias kala. Ensin tulevat pikkuiset. Jos ne eivät säiky, tulevat isoveljet ja lopulta isi ja äiti. Siinä täytyy vain malittaa mieli. Kyse on paljon korvien välistä, kuten kalastamisessa ylipäätään. Malittia ja rauhallisuutta tarvitaan, Karhu kertoo.

Tuhat silakkaa pään päällä

Vaikka kala maistuu, harrastuksen suola on kuitenkin sen tarjoamat elämykset.

– Varsinkin kirkkaissa vesissä, kun 50 siikaa menee ohi, niin onhan se sävähdyttävä näky. Tai silakkarparven näkeminen: au-

↑↑ Sukelluskalastus tarjoaa myös hienoja visuaalisia elämyksiä, maailma veden alla on aivan omanlaisensa. ↑ Sukeltajan varustus alkaa märkäpuvusta.

rinko paistaa ja on kirkasta, mutta äkkiä tulee varjo. Kun varovasti vilkaisee ylös, siinä menee tuhannen silakkaa yli pikkuhiljaa. Kun on ihan paikallaan, ne eivät säiky. Onhan se hienoa. Meri on vain niin hieno, Karhu sanoo.

Ahdin valtakunnassa on myös paljon sellaista, jota maaliin määrääjassa. Kartasta ja maisemasta pitää osata hahmottaa, missä kalaa voisi olla.

– Pitää osata ajatella, kuin kala: mistä tuulee ja mihin lämmin vesi ja ravinteet kertyvät. Minkälainen kaislikko on, ja mistä sitä kannattaa lähestyä.

Karhun tasolla voidaan jo puhua huippu-urheilusta. Kevään avaus oli toukokuussa Atlantin mestaruuskilpailut Portugalissa. Karhun kesä etenee kilpailien noin kahden viikon välein, ja harjoitukset päälle. Tähtäin on syyskuun alussa, jolloin lajin EM-kisat järjestetään Espanjan Cadizissa.

– Kunto täytyy pitää nousujohteisena. Suomesta on valittu mukaan neljä parasta, eikä sinne huonokuntoisena kehtaa lähteä.

Vaikka kisaan kuinka valmistautuisi, tutkimattomalla on aina lusikkansa sopassa.

– Olen sanonut, ettei hyvälle tuurille mitään voi. Voittoon tarvitaan aina joku prosentti onnea. 📌